

Keçi Hikâyesianonim

– meftun · 22 Mart 2012

KEÇİ HİKAYESİ!..

Bir zaman, bir beldede, yalnız bir adam varmış,
Yokmuş kimi-kimsesi, keçisi ona yârmış...

Keçi onun her şeyi, arkadaşı, yoldaşı
Bazen gönül neşesi, bazen de gözde yaşı.

Hep onunla dertleşir, onunla söyleşirmiş,
Keçiyle hâl-kâl olur, gönlünce eğleşirmiş.

Çarşı, pazara yollar, keçi bilirmiş yolu
Heybeye liste koyar, olurmuş heybe dolu.

Bitince alış veriş keçi eve dönermiş,
Bunu yapmaz her keçi, bu iş ayrı hünermiş.

İşte, günler böylece geçip giderken, bir gün,
Keçi gitmiş pazara, gittiği yoldan her gün,

Fakat eve dönmemiş, vakit epey geç olmuş,
Sahibi merak edip aramaya koyulmuş.

Aramış bütün köyü, dolaşmış baştan-baş'a
Bir sonuç çıkmayınca düşmüş büyük telaşa...

Adam panik içinde gezerken dağı, taşı,
Artıkça artıyormuş üzüntüsü, telaşı.

Görmüş az ileride yanan bir kamp ateşi,
Dumanlar arasında oturmuş üç-beş kişi...

Hele demiş şunların yanlarına varayım,
Keçimi görmüşler mi, bir onlara sorayım.

Yaklaşınca görür ki, kebab yapar adamlar

Güzel koku yayılır, ateşe yağlar damlar...

Bakmış kaya üstünde bir siluet duruyor,
Bakmış keçi kafası, beyninden vuruluyor!..

Tanımış keçisinin o şirin simasını,
Ve sıyırıp çıkarmış, kınından kamasını.

Saldırmış adamlara, gözü dönmüş şekilde,
Vurup, kırmış onları, olmuş en son katil de...

Adamı yakalayıp mahkûm etmişler hapse,
İşte böyle vukua, bu şekilde hâdise...
Adam; vurup, kırınca keçiyi yiyenleri;
Hüküm giyip başlamış artık hüznün günleri

Kafayı da sıyırılmış, üzüntüden delirmiş
O aralar, oraya bir vaizci gelirmiş,
Ölümden, ahiretten, coşkuyla bahsedermiş
Menkıbeler anlatır, nasihat alın dermiş

Anlatırmış onlara cenneti, cehennemi
Kimi dinlermiş onu, kulak vermezmiş kimi.

Bu adamsa hocaya bakıp, bakıp ağlarmış,
Hocanın ciğerini yüreğinden dağlarmış.

Bir gün hoca, adama;" - Ey âdem nedir derdin;
Niçin böyle ağlarsın, fenâya nasıl erdin?

Onca yıldır burada, ben bunları dedim hep,
Senin gibi ağlayan hiç görmedim bi-sebep.

Hele söyle ey âdem; bu hale geldin, nasıl?
Nasıl böyle ağlarsın, onu söyle sen asıl..."

Adam demiş;" - Ey hocam, sorma bana bunları,
Anlatmaya devam et bildiğin konuları

Benim gibi adamın ne olsun daha derdi;
Bir keçim vardı, sorma; aynen size benzerdi.

Onunda sakalları aynı sizin gibiydi,
Sizden iyi olmasın oda iyi biriydi.

İşte size baktıkça keçimi hatırlarım,
Siz içli konuşurken, dayanamam ağlarım..."

Hocanın sakalları, hani " keçi sakallı!"
Köseymiş ki; herhalde çenenin ucu kıllı.

Keçisi yiten adam hocayı her görüşte
Keçisini düşünür, bundan ağlarmış işte...

...

Evet, dostlar; bu kıssa tamam oldu burada,
Şimdi başka hikâye beklemekte sırada.

Ama önce hisseyi bir güzelce anlayın,
Dünya gelip geçici, keçiye bağlanmayın.

Herkesin kafasında nice keçiler saklı;
Para, makam, mal ve mülk, dünyalıkta hep akli.

Bunlara gelse zeval, bu adama benzeriz,
Feryâd-ı figân edip, mecnun gibi gezeriz.

Sizin tek düşünceniz Rabbiniz olsun hem de;
Bunu demek istedim, işte bu hikâyemde...

Kadir Çetin 03.06.08 Nazilli